

UCHWAŁA Nr XXXIV/329/2016
RADY MIASTA STAROGARD GDAŃSKI
z dnia 30 listopada 2016 r.

w sprawie nadania drodze publicznej gminnej nazwy "ulica Żołnierzy Wyklętych"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.¹) uchwala się, co następuje:

§ 1. Drodze publicznej gminnej, której przebieg został wskazany na załączniku nr 6 do uchwały Nr XXXI/298/2016 z dnia 28 września 2016 r., położonej w Starogardzie Gdańskim pomiędzy ulicami: Bohaterów Getta i Gusowskiego, oznaczonej geodezyjnie jako działki: nr 15/16, obręb 30, nr 55/25, nr 56/5, nr 60/9, nr 61/4 i nr 62/4, obręb 21, nadaje się nazwę **ulica Żołnierzy Wyklętych**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Starogard Gdański.

§ 3. 1 Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

2. Informacja o nadaniu w/w nazwy ulicy podlega ogłoszeniu w prasie lokalnej i na stronie internetowej miasta Starogard Gdański.

Przewodniczący Rady Miasta
Starogard Gdański

Jarosław Czyżewski

¹ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579

UZASADNIENIE

Proponowana nazwa uwzględnia zasady kształtowania nazewnictwa zawarte w Załączniku Nr 2 do Uchwały Nr XLVI/447/2006 Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z dnia 13 września 2006 roku w sprawie systemu nadawania nazw drogom, placom i innym obiektom użyteczności publicznej w mieście Starogard Gdański.

Ponadto nadanie nazwy ulicy jest niezbędne do prowadzenia numeracji porządkowej nieruchomości położonych w tym rejonie miasta.

Nadanie proponowanej nazwy wskazanej ulicy jest sposobem upamiętnienia **Żołnierzy Wyklętych**.

„Żołnierze Wyklęci”

określeniem tym – okazjonalnie wprowadzonym w 1993 r., zaś upowszechnionym dzięki książce Jerzego Ślaskiego w 1996 r. – historiografia najnowsza nazywa członków antykomunistycznego podziemia niepodległościowego, które w latach 1944-1947 stawiało opór wobec narzuconego Polsce ustroju politycznego i dominacji sowieckiej. Podjęło ono zbrojną walkę ze służbami bezpieczeństwa, głównie organami Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i NKWD, a także innymi organami władzy w kraju. Zrzeszało w tym czasie ok. 120-180 tys. „żołnierzy niezłomnych”, skupionych w różnych organizacjach konspiracyjnych i oddziałach partyzanckich, jak Narodowe Siły Zbrojne (NSZ), Wolność i Niezawisłość (WIN), Niepodległość (NIE) i in. związki, których w woj. gdańskim było wówczas aż 70. Niektóre z nich – zwłaszcza pomniejsze - powstały i działały także na Kociewiu (Tczew, Gniew, Starogard). Wobec braku reakcji ze strony Zachodu oraz przyjęcia za obowiązujące wyników wyborów w 1947 r. i amnestii politycznej – podziemie antykomunistyczne wygasło, licząc potem niespełna 2 tys. osób, chociaż ostatni jego „niezłomny”, Józef Franaszek ps. „Lalek” zginął podczas obławy w 1963 r. na Lubelszczyźnie. Ogółem śmierć poniosło ok. 7 tys. członków podziemia. Wielu z nich padło ofiarą zbrodni sądowych. Symbolami „żołnierzy wyklętych” stali się m.in. spoczywający w kwaterze „Ł” Cmentarza Wojskowego na Powązkach w Warszawie, zidentyfikowani już bojownicy podziemia antykomunistycznego. Polska przywróciła ich pamięć, ustanawiając w 2011 r. Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” na dzień 1 marca – tj. w rocznicę wyroku śmierci na kierownictwie IV Komendy Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość.

Opracował: Ryszard Szwoch